Teevennülluvaega halb, niisugust
vaesed kevvanod valeks nüllühel
hobusel liig, nedaolev; nüi vaeshere
ehq meelkiis hobusepeerovalevannan.
Ehq nüllvaesta taholmilt, taitis
ametsq i herravanemeparvi, teine
hobune sai tvadnod ja meelkörvad
vaskrendadud. Ameesjäitis minne-
mar, jasütles meelmineken pääl
kahetunnipäraft mannüllvaist
tagasi ei jõua te ouvaega, halb;
aega tunni neljapäraft olemma
viftiste tagasi. Ma tahan vutta-
tes herra saavi täita, ütles mees,
ja mannes haakas nüüdsjäidud
edasi veeranna. Punnid
näitasjivad herradsatadeks
vaega pikkad olema aega viimas
jõudis ametiavaldetud aeg, kätte
Herrasejäis õuepääl ja vatas meest
tagasi tulemast. Rüllvatasja
vaatas, aga ei kurgilt paalt,
ei tulemeest ei na herra hobusid
ega na neid vatetud niistu.
Nüüdmägi herravära et mees
olli ka peimavõppetanmel,
~~ka~~ kahetsles, aga kahetsus tulli
liig hilja.

Juttustus talihanna ninnipanemisest.

Üks vend võtusel ajal elmudvüla võtto
vahvalt nii nii puuga täis. Ligidalt
elnuvad käin vahvat jõnud
koku nagunud, nagu seemnoduksolli
pikkad fugijasel võhtutel, jüttuajamo.
Ja mäni wõttis ka juutäis vaskõrvasest
(potnjäimmi). Kõikidpelt jooxnud
üks väljast sisse ja ütlelnudüks
juur tulekoga lendab taevasel.
Ekkedkõik kribinal vrabinad väljas
— vahivad tulekka tulekaga. Kui
kõik jäta väljas jooxsel kõigs, viimati
meel üks vana mees, kes leidsest koha
olli jäänud ja ütleb see on ju puun
(tulihänd). Nedatarvis mahalasta
lennust. Püüsel mõtlenad et joob
näha, kudas tatedamahaleses, nos
püsliga või ehq mõne muuriistaga.
Aga meesei olemmud midagi teinud,
kui wahtinud mõhoksp aega ülespoole,
ja tulekaga või tulihänd nii kaa jäal
olli kuskanud mahe. Ekkasjäanud
tulob kurnsaksp väljas, neegi ei ole julgenud
mannu minna. Tulekaga lasknudkõik
oma varguje väljas mis ~~tuu~~ kemel vares-
ted olnud, terve juurunikjannud kernid
mistamaha lasgnud. Viimaks ruisjuna
varguje käik väljas puistanud, jäänud
tulekaga ei meel jänna. Kui käisvahvas-
ära läänuvad läänud ka tulihänd